

[Gade]

samfundet. Jeg kan forstå, at industriministeren mener det samme. Det er jeg uenig i. Jeg tror, det er en helt anden vej, vi skal gå.

Til sidst vil jeg sige, at vi tror, at en effektivisering af ordningen med samfundsrepræsentanter i banker og sparekasser kunne være en mulighed, men ikke den ideelle. Jeg synes, det bliver mere og mere klart, at netop under krise, netop når vi har økonomiske problemer, har vi ikke råd til de frie markeds kræfter på kapitalmarkedet. Det bliver mere og mere aktuel politik – aktuel i den forstand, at det er aktuelt nødvendig politik – at få en politik, der også indbefatter en samfunds-overtagelse af banker og sparekasser.

Lawaetz (FP):

Jeg vil ikke indlade mig i en ideologisk debat med hr. Gade, som vel helst så, at samtlige i bestyrelsen var valgt af det offentlige, men jeg vil gerne sige tak til industriministeren for den venlige modtagelse af lovforslaget.

Når vi har genfremsat det adskillige gange, er det, fordi vi finder det meget realistisk. Vi vil altid i vores lovforslag komme med ting, som vi finder økonomisk rigtige, og som samtidig er en forenkling af samfunds-maskineriet.

Til hr. Collet vil jeg godt sige, at det, der står i bemærkningerne, ikke er ment nedsættende. Der kan være udmærkede offentlige medlemmer i en sådan bestyrelse. Det er i og for sig kun det overflødige, vi peger på. Vi peger også på, at det koster noget, for i de fleste tilfælde har det betydet, at bestyrelsesmedlemmernes antal er forøget. Vi erindrer, at der i forvejen sidder en medarbejderrepræsentant i bestyrelserne.

Da nu industriministeren var så venlig at gå ind for forslaget, kan jeg spare mit krudt og vil kun lige fortælle, at der også er folk uden for Christiansborg, som er enige med forslagsstillerne og med regeringen. Hvis jeg må citere Aalborg Stiftstidende fra den 7. november 1982, hvor man i en leder med overskriften »Overflødig ben« skriver bl. a.:

»Sandheden om disse offentlige repræsentanter i pengeinstitutternes bestyrelser er vel brutalt sagt, at de er så nogenlunde det mest overflødige, der overhovedet findes.

De kom til verden for en god halv snes år siden på et tidspunkt, da der var mode i, at

der skulle være folkelig repræsentation i alt mellem himmel og jord.

Deres opgave er, at de »positivt skal varetage offentlige interesser og synspunkter« – hvordan det så ellers skal forstås – og det bedste, der kan siges om ordningen, er nok, at de i hvert fald ingen skade har gjort.

Det er blevet til gode ben og intet andet. Med årets udgang skal der ny- eller genvælgtes 250 af disse såkaldte samfundsrepræsentanter – hvis der altså ikke forinden opnås enighed om at afskaffe ordningen.«

Der er noget, der tyder på, at det lykkes at komme igennem med det, og vi vil kun glæde os over, at man ser så sundt og realistisk på en tanke, som fremskridtspartiet har haft gennem mange år.

Det vigtigste af det hele er naturligvis, at man finder de mest velegnede folk. Skulle man fortsætte en kritik fra tidligere, må det vel være, at hvis man kigger på listerne, vil man opdage, at de har et stærkt politisk tilsnit. De fleste er socialdemokratiske, de næstfleste er venstrefolk. Det er veltjente politikere, der har fået disse ben, og så er der selvfølgelig også – til glæde for industriministeren – nogle konservative. Fremskridtsfolk kan vi desværre ikke finde. Det kunne se ud, som om man mente, at fremskridtsfolk rent partimæssigt var uegnede til at sidde i en sådan bestyrelse. Jeg vil godt pege på, at vi vel er det parti, der procentvis har flest erhvervsfolk, men vi er ikke blevet fundet værdige til at sidde i en sådan bestyrelse. Alene denne politiske diskriminering eller favorisering af de gode socialdemokrater og venstrefolk kan være nok til at bevise, at udvælgelsen har en stærk politisk islæt.

Hahn (CD):

Det er svært at komme efter den gemytlige hr. Lawaetz. Jeg tror ikke, lovforslaget er fremsat, fordi der ikke er fremskridtsfolk i bestyrelserne for banker og sparekasser. Men hr. Lawaetz har måske nogle forslag næste gang.

Det, vi taler om i dag, er ikke tilsynet med banker og sparekasser, det er bestyrelserne for banker og sparekasser. Fremskridtspartiets lovforslag er ganske udmærket, og vi støtter naturligvis industriministeren i hans synspunkter desangående. Ønsker banker og sparekasser politiske personer indvalgt i besty-